І спогади, і зблиски вечорові
Горять-тремтять на обрії палкім
Надії, що в огнистому покрові
Ховається за муром пломінким,
Де в'ються, викохані хтозна-ким,
Лілеї і тюльпани буйнокрові,
Підносячи пелюстки пурпурові
Із ароматом млосним і важким;
В повітрі розливаються паркім
Ті пахощі отруйні, нездорові;
І серце, й ум немов у сні тремкім —
Мішаються у захваті п'янкім
І спогади, і зблиски вечорові.